

[Formanden.]

Medlem af folketinget *Bernhard Baringsgaard* har meddelt mig, at han ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om film og biografer. Til i hans sted at indtræde i nævnte udvalg har vedkommende gruppe udpeget medlem af folketinget *Meta Ditzel*, der herefter er valgt.

I overensstemmelse med en henstilling, jeg har modtaget fra det udvalg, hvortil er henvist *forslag til lov om statens filmfond*, skal jeg foreslå, at det nævnte lovforslag i stedet for henvises til det om forslag til lov om film og biografer nedsatte udvalg.

Hvis ingen gør indsigelse derimod, vil jeg betragte dette forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Hermed er udvalget angående forslag til lov om statens filmfond bortfaldet.

Medlem af folketinget *Aksel Larsen* har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for europæiske markedsanliggender at stille følgende spørgsmål:

„Foreligger der konkrete og utvetydige tilsagn fra EC-kommissionen og minister-rådet om, at i tilfælde af Fællesskabets udvidelse med enkelte eller alle ansøgerlande vil toldfriheden mellem de nuværende EFTA-lande kunne bevares, også selv om nogle af disse, deriblandt Finland, Island og Sverige, forbliver uden for EC?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lis Groes): Jeg skal herved for folketinget fremsætte

Forslag til lov om mærkning, skiltning m. v. inden for forbrugsområdet og

forslag til lov om ændring af lov om indseende med priser m. v.

Når vi fra socialdemokratiets side fremsætter forslag til lov om mærkning og skiltning inden for forbrugsområdet samt forslag om ændring i prisindseendeloven og konkurrenceloven, der er konsekvenser af at trække disse mærkningsbestemmelser ud i en særlig lov, så skyldes det det mærkelige forhold, at regeringen ikke selv har fremsat det lovforslag, som et overvældende flertal

i den af regeringen nedsatte forbrugerkommission er gået ind for.

Som det vil erindres, udtalte folketingsudvalget vedrørende prisstoploven i sin betænkning den 9. oktober 1970:

„Udvalget henstiller til handelsministeren, at forbrugerkommissionens arbejde med den lovgivning, der kan støtte forbrugernes mulighed for at bedømme priser, kvaliteter, service o. l., fremmes med henblik på, at et lovforslag på disse områder søges fremsat allerede i indeværende samling.“

Kommissionen tog problemerne op, arbejdede hårdt og intensivt med dem og kunne allerede 30. januar afgive betænkning, der gjorde det muligt for regeringen at fremsætte lovforslaget i god tid inden 15. marts fristen.

Vi har fra vor side gang på gang efterlyst konkrete tanker vedrørende den kommende prislovgivning, så det blev muligt at arbejde med disse uden det tidspres, vi gang på gang har oplevet ved prisloves behandling her i tinget, men endnu mere uforstående er vi over for, at regeringen aldeles undlader at fremsætte lovforslag om forbrugernes muligheder for at bedømme priser, kvaliteter, service m. v.

Det har været nødvendigt for kommissionen at udskille en række problemer vedr. købelov, aftalelov, afbetalingslov og konkurrencelov, men kommissionen samlede sig om at koordinere og udbygge bestående mærkningsbestemmelser i én lov.

Den oplysningspligt om pris, vægt, kvalitetsangivelse for varer og tjenesteydelser, som loven indeholder, er kun for prisernes vedkommende gjort obligatorisk (dog med dispensationsadgang), og der skulle derfor være god adgang til at gennemføre bestemmelserne på en smidig måde, og således at erhvervslivet ikke påføres unødigt belastning.

I dagens samfund, hvor flere og flere varer er færdigpakke og derfor umulige at bedømme for forbrugerne, må en sådan oplysningspligt om varers pris, mængde og indhold imidlertid forekomme helt nødvendig, såfremt forbrugerne skal kunne måle pris mod kvalitet.

Det viser sig da også, at man i udlandet er gået langt i lovgivning på disse områder; der kan særligt peges på, at man i Vest-

[Lis Groes.]

tyskland i 1969 har indført en række obligatoriske regler om oplysning og mærkning med pris pr. salgsenhed. Vedrørende kvalitetsmærkning har Norge en særlig lov herom, tilsvarende bestemmelser findes i England, og lovgivning er under forberedelse i en række andre lande.

Herhjemme har detailhandelen i en vis udstrækning imødekommet forbrugernes ønske om fuld oplysning om varerne, det gælder kooperationen og dele af den private sektor.

Når erhvervsorganisationerne ikke har kunnet slutte op om lovforslaget i dets helhed kan man derfor betvivle, om de i virkeligheden taler deres medlemmers sag. Dansk Handelsblad havde forleden en leder om dette lovforslag, der desværre var meget misvisende.

Man kaldte ønsket om prismærkning pr. måleenhed for en forbrugerrådsgrille, som ingen ville have fundet på, såfremt blot Forbrugerrådet ikke havde eksisteret. Mener Dansk Handelsblad virkelig, at Forbrugerrådet har indflydelse på tysk lovgivning?

Samtidig fremstilles det, som om lovforslaget indeholder obligatorisk prismærkning pr. måleenhed. Dette ønske fra forbrugerrepræsentanterne i kommissionen efter at have hørt detailhandelens saglige argumenter, og det forelagte lovforslag indeholdt derfor på dette område kun en bemyndigelsesvejledning for monopoltilsynet.

I øvrigt glemte bladet også at fortælle sine læsere, at det amerikanske handelskammer direkte opfordrede sine medlemmer til i det omfang, det overhovedet er muligt, at „prissætte sine produkter på grundlag af objektiv måleenhed, f.eks. vægt eller volumen og standardiseret sammensætning, så kunden lettere kan foretage prissammenligninger. Desuden bør sælgeren give mere information om varens sikkerhed, udførelse og holbarhed“.

Se, det var amerikansk erhvervsliv, der talte. I Sverige har Industriforbundet ladet den amerikanske pjece, der helt igennem handler om erhvervslivets positive interesse i, at imødekomme forbrugerne og deres ønsker, oversætte til svensk og uddelt den til sine medlemmer ud fra samme fornemmelse af, at moderne erhvervsliv og aktiv forbrugerpolitik er to sider af samme sag.

På denne baggrund forekommer det dobbelt beklageligt, at danske erhvervsorganisationer ikke har kunnet tilslutte sig de tanker, dette lovforslag indebærer, og ikke er villige til at arbejde for, at relevante oplysninger foreligger for forbrugerne, når de skal disponere over indtægten.

Særlig beklageligt forekommer det dog, at regeringen ikke har fundet anledning til at fremsætte dette lovforslag, der dog har opnået så bred tilslutning i kommissionen, at den burde være hævet over partipolitisk splid.

Jeg håber derfor, at det foreliggende lovforslag vil kunne opnå bred politisk tilslutning her i tinget, og vil gerne anbefale det til hurtig og velvillig behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Pedersen): Hermed fremsætter jeg for folketinget forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Ændring af bestemmelserne om en efterladt ægtefælles ret til erstatning) og forslag til lov om ændring af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. (Ændring af bestemmelserne om en efterladt ægtefælles ret til erstatning).

Ifølge de gældende bestemmelser er det en betingelse for at opnå erstatning i anledning af ægtefælles død, at ægteskabet er indgået før ulykkestilfældet.

Forslagsstillerne finder, at også ægteskab indgået efter ulykkestilfældet bør anerkendes i relation til ulykkesforsikringslovgivningen, hvorfor man stiller forslag om, at den efterladte ægtefælles ret til erstatning udvides til også at omfatte tilfælde, hvor ægteskabet er indgået efter ulykkestilfældet, men dog senest 5 år før tidspunktet for dødens indtræden. Idet der i øvrigt henvises til de bemærkninger, som ledsager lovforslagene, anbefaler jeg disse til folketingets velvillige behandling.

Endvidere fremsætter jeg for folketinget forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde og af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. (Om forhøjelse af dagpenge og erstatninger, afskaffelse af ventetidsregler og ændring af forsikringspligtens ordning m. v.).

Forslaget til folketingsbeslutning peger på nødvendigheden af at ændre ulykkeslovgiv-